

J. P. Nielsen: Det er mærkeligt! Naar vi skal diskutere det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har opkastet, kommer han ind paa de letbenede Begreber om, hvad Arbejdet kan afkaste, o. s. v. Hvor langt skal Arbejderne ned i Løn, for at det ærede Medlem Hr. Ulrich kan skaffe dem Arbejde? Det var rart at faa det at vide. Der er Tilfælde, der er kommet til Offentlighedens Kundskab, hvor Arbejderne vilde gaa med til at udføre Arbejdet til en billig Pris, for saa vidt det var nødvendigt. Det var hos Burmeister & Wain, ikke sandt? Men naturligvis stillede Arbejderne Krav om at faa konstateret, at det var nødvendigt at gaa ned i Løn. Men saa kom Arbejdsgiverne med det sædvanlige Sludder om, at Arbejderne ikke skulde stikke deres Næser i Selskabernes Regnskaber.

Nej, Forholdet ligger anderledes. Professor Birck siger følgende: Fejlen ligger i Industriens Overkapitalisering. Før Krigen havde Danmark en Papirformue, Aktier og Obligationer, paa 5 Milliarder. Nu er den paa 12 Milliarder, hvilket giver vor Industri en øget Rentebyrde paa 250 Mill. Kr. om Aaret. Hvis det ærede Medlem Hr. Ulrich vil arbejde med paa, at Rentebyrden kunde blive sat ned, Papiraktierne brændt, blev der ogsaa tilstrækkeligt til, at man kunde betale Arbejderne en Løn, de kunde leve af.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

Fr. Andersen (Holbæk A.): Det ærede Medlem Hr. Ulrich gav sig i sin sidste Udtalelse til at tale om, at det var forskellige Forhold indenfor Industrien, der skaber Vanskelighederne, og jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Ulrich, der springer fra det ene Standpunkt til det andet, nu søger at salvare sig ved at køre over i Industrien, idet det ærede Medlem ganske glemte at fremkomme med nogen Art af Imødegaaelse overfor de Eksempler, jeg nævnte, paa det Lavmaal af Løn, der i Øjeblikket ydes ude i det danske Landbrug. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Ulrich ikke føler sig fristet til at komme dybere ind paa Forholdene, thi Stillingen er den sørgelige, at til Trods for, at Lønningerne er nede paa et saa usselt Lavmaal, som her er nævnt, er der blandt de organiserede Landarbejdere — og det er jo et Mindretal af Landarbejderne — i Øjeblikket en Arbejdsløshed

paa 5 000. Jeg forstaaer, som sagt, godt, at det ærede Medlem Hr. Ulrich foretrækker at tale om noget andet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich nævnte, at i et enkelt Tilfælde havde Arbejderne været villige til at gaa ned i Løn, og at for saa vidt dette var Tilfældet paa alle Omraader, vilde der være Arbejde nok til alle. Man kunde maaske have ventet, at det ærede Medlem Hr. Ulrich vidste, at det var sket i mange andre Tilfælde end i dette ene. Paa Skibsværfterne i Odense og Nakskov, indenfor Porcelænsindustrien og indenfor Havnearbejdervirksomheden, alle disse Steder har man været villig til at gaa ned i Løn, naar det gennem Regnskaberne dokumenteredes, at det var nødvendigt for at bevare dette Arbejde. Men hvad er det, der ønskes fra Industriens Side? Det er at skjule det virkelige Forhold. Den Rentebyrde, den Overkapitalisering, man har skabt under Krigen, den vil man have fuldt forrentet, og derfor ønsker man at trykke Arbejdslønningerne ned i den Grad, som Tilfældet er. Lønningerne ligger nu mellem 40 og 50 Kr. om Ugen for de fleste Arbejdsmænd. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich: Sæt Dem en Gang i deres Sted, der staaer som Forsørgere med 40 Kr. om Ugen, hvis de da har Arbejde hele Aaret rundt, og tænk saa paa alle de arbejdsløse, der enten ingen Understøttelse har eller kun en ringe Understøttelse. Forstaaer man, hvorledes det er muligt for de arbejdsløse, ja, selv for dem, der har Arbejde, at leve? Prøv, som sagt, en Gang at sætte Dem i deres Sted, saa tror jeg, De vil erkende, at Forholdene med den bortfaldne ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse er i den Grad vanskelige for de arbejdende og for de arbejdsløse, at det er uforstaaeligt, at de overhovedet kan bjærge Livet.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, at han ikke maa forbavses over, at jeg ikke beskæftiger mig med de arbejdsløse ude paa Landet, da de arbejdsløses Tal paa Lan-